Otvorene parcijalne laringektomije u modernoj onkološkoj kirurgiji larinksa – sužen indikacijski prozor ili potpuno opsolentna metoda?

Ratko Prstačić, Stjepan Frkanec

KBC Zagreb, Kišpatićeva 12, 10000 Zagreb, Hrvatska

rprstacic@gmail.com

Razvoj onkološke kirurgije larinksa posljednjih desetljeća obilježen je značajnim promjenama u terapijskom pristupu karcinomu grkljana. Pojava transoralnih endoskopskih tehnika te sve šira primjena radiokemoterapijskih protokola, dovele su do postupnog smanjivanja indikacijskog prostora za otvorene parcijalne laringektomije, koje su nekada bile zlatni standard u očuvanju funkcije larinksa. Iako se u suvremenoj praksi one sve rjeđe izvode, otvorene parcijalne laringektomije i dalje su vrijedna opcija u odabranih bolesnika – osobito u slučajevima kada endoskopska resekcija nije izvediva ili kada neuspjeh konzervativnog liječenja zahtijeva "kirurgiju spašavanja" za koju se procijeni da može biti manjeg opsega od totalne laringektomije. Autori prikazuju povijesni razvoj i trenutačno mjesto ove metode u lepezi suvremenih terapijskih mogućnosti, s naglaskom na kliničke situacije u kojima se otvorene parcijalne laringektomije još uvijek mogu smatrati relevantnim i onkološki prihvatljivim zahvatima. Biti će analizirane prednosti i nedostaci u odnosu na alternativne terapijske modalitete, uključujući funkcionalne i onkološke ishode. Poseban naglasak staviti će se na važnost pažljivog odabira bolesnika i multidisciplinarnog pristupa u donošenju terapijske odluke. U zaključku, otvorene parcijalne laringektomije ne treba promatrati isključivo kao zastarjelu metodu, nego kao kiruršku opciju koja, premda s ograničenom indikacijom, može imati presudnu ulogu u očuvanju kvalitete života određenog broja bolesnika s karcinomom larinksa.

Ključne riječi: karcinom larinksa, parcijalna laringektomija, indikacije